

Nr 318.

Av herrar **Håstad** och **Hagård**, *angående utredning av frågan om rätten att anföra besvär över beslut av sjukvårdsberedningar och sjukhusdirektioner.*

Den splittring, som för närvarande råder i fråga om huvudmannskapet för vårt sjukhusväsende, har medfört, att bestämmelserna rörande besvär över beslut, som fattats inom sjukhusförvaltningens olika instanser, äro synnerligen svåröverskådliga, oklara och på vissa punkter ofullständiga.

Sålunda gälla för beslut, fattade av sjukhusdirektion, särbestämmelser för vardera av de tre grupperna landstingssjukhus, sjukhus, sorterande under Stockholms stads sjukhusdirektion, samt sjukhus, lydande under direktioner i andra städer än Stockholm. Samma tredelning av regelkomplexet föreligger för besvär över beslut, fattade inom sjukvårdsberedningen. Även inom var och en av dessa särgrupper föreligger emellertid en besvärande splittring vad gäller såväl vädjainstanser som fataliteter och dessas beräkning. Forumbestämmelserna spela över ett synnerligen rikt register, omfattande bl. a. Kungl. Maj:t, medicinalstyrelsen, länsstyrelser, överståthållarämbetet, magistrater och kommunala besvärsnämnder. Överklagningstiden kan vara 60 dagar, 30 dagar, 45 dagar, 14 dagar och i vissa fall möjligen obegränsad. Bestämmelserna om utgångspunkten för beräkningen av denna frist variera i hög grad, och lokala skiljaktigheter förekomma härvidlag för olika landsting. Tillsammans torde ett tiotal författningar äga tillämpning på förevarande område.

Påtagligen måste dessa missförhållanden medföra mycket stora svårigheter för de besvärberättigade. Detta torde särskilt gälla tjänstemännen, som ju ofta i sin tjänstgöring alternera mellan sjukhus med olika typer av huvudmän. Besvärshållandena äro så komplicerade, att erfarna jurister gång efter annan kommit i tvivelsmål om rätt forum. Det har till och med hänt, att medicinalstyrelsen med sin speciella sakkunskap råkat vilse i besvärsglernas djungel.

Besvärsglerna gällande sjukhusdirektioners och sjukvårdsberedningars beslut höra otvivelaktigt intimt samman med den allmänna administrativa besvärsrätten. 1942 års riksdag begärde i skrivelse till Kungl. Maj:t utredning angående en enhetlig, fullständig och ur rättssäkerhetens synpunkt tillfredsställande lagstiftning angående förfarandet hos förvaltningsdomstolar och hos övriga förvaltningsmyndigheter då de avgöra frågor som angå enskild rätt. Vidare begärde 1943 års riksdag utredning av frågan, huruvida de magistratens funktioner, som avses i lagen om kommunalstyrelse

i stad, kunna upphöra eller överflyttas å andra organ. Såsom en följd av det förstnämnda utredningskravet har professor Nils Herlitz i egenskap av tillkallad sakkunnig avgivit betänkande med förberedande utredning angående reglering av förfarandet hos förvaltningsmyndigheter i ärenden rörande enskild rätt och därmed sammanhängande frågor. Besvärsreglerna rörande sjukvårdsberedningars och sjukhusförvaltningars beslut synas vara ett påfallande gott exempel på vikten av att denna principutredning fullföljes genom ett klarläggande av de konkreta författningsförhållandena. I den mån detta förvaltningsrättsliga komplex äger samband med pågående översyn av kommunallagstiftningen synes frågan böra upptas till behandling av 1946 års kommunallagskommitté.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte genom skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning på lämpligt sätt av frågan om besvärsrätten gällande beslut inom sjukvårdsberedningar och sjukhusdirektioner.

Stockholm den 24 januari 1948.

Elis Håstad.

Alarik Hagård.
